

ת"ד 698/02/21 - מדינת ישראל ע"י נגד אבישמע מונטגומרי ע"י

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

ת"ד 698-02-21 מדינת ישראל נ' מונטגומרי

בפני	כבוד השופט, סגן הנשיא עופר נהרי
מאשימה	מדינת ישראל ע"י עו"ד לי לוי
נגד	
נאשם	אבישמע מונטגומרי ע"י עו"ד שני דבש

נימוקי הכרעת דין

בהמשך להודעה מיום 23/1/23 בדבר הכרעת דין מזכה מחמת הספק בתיק זה, מפורטים להלן פרטיה ונימוקיה של הכרעת הדין.

כלפי הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען, בפרק העובדות, כי ביום 23.8.2020 בשעה 16:55 או בסמוך לכך, בעת שנהג הנאשם אופנוע ברחוב לוינסקי בת"א מכיוון מערב למזרח, חצה את קו העצירה שלפניו ולא ציית, עפ"י הטענה, לאור אדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו בצומת הרחובות לוינסקי - לבנדה, וכי עקב כך חסם הנאשם את דרכו של רכב מתוצר דייהטסו שנע אותה עת ברחוב לבנדה, מכיוון דרום לצפון, מימין לשמאל בכיוון נסיעת הנאשם והחל לחצות את הצומת בחסות האור הירוק שדלק בכיוון נסיעתו. נטען עוד כי כתוצאה מכך, התנגשו שני כלי הרכב, והנאשם עצמו נחבל חבלות של ממש, אשר בעטיין ניזקק הוא לאשפוז וניתוח, כמפורט בסעיף 5 בכתב האישום.

העבירות שיוחסו לנאשם בפרק הוראות החיקוק אשר בכתב האישום הינן: נהיגה בניגוד לאור אדום ברמזור, נהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק ועבירה שגרמה לחבלה של ממש.

(כבר בשלב זה יש מקום לציין כי ניכר שבה בשעה שבכתב האישום אין נזכרת כלל עבירה של נהיגה ללא פוליסת ביטוח תקפה, בחרה המאשימה בסיכומיה, מסיבה לא ברורה, לבקש, לראשונה, בסיפת סיכומיה, מבית המשפט להרשיע את הנאשם גם בעבירה נהיגה ללא פוליסת ביטוח תקפה. בהקשר זה דומני שמיותר לומר שבקשה להרשיע נאשם בעבירה שאיננה נזכרת כלל בכתב האישום היא עתירה אשר ראשית - איננה יכולה לבוא ללא כל ראשית ראיה, ושנית - ממילא גם איננה יכולה לבוא עת לא התקיים כל איזכור לאפשרות לעתירה כזו במהלך המשפט וללא כל התייחסות לשאלת מתן יכולת ראויה לנאשם להתגונן ביחס לעבירה הנוספת הנטענת).

בישיבת ההקראה שהתקיימה כפר הנאשם, באמצעות באת כוחו, באחריותו לתאונה והודה בנהיגה בזמן ובמקום ובתוצאות התאונה.

לנוכח הכפירה נקבע והתקיים הליך הוכחות.

באי כח הצדדים העבירו את סיכומיהם בכתב.

מטעם התביעה העידו עדי התביעה הבאים והוגשו הראיות כדלקמן:

ע.ת 1 - מר אבי ויסמן, מנהל מרכז בקרת תנועה ותפעול רמזורים בעיריית ת"א-יפו.

במסגרת עדותו הוגשו: תע"צ (1/ת), תרשים הצומת (2/ת), תכנית רמזורים (3/ת).

ע.ת 2 - מר יריב ליכטנשטיין, בוחן התנועה המשטרתי.

במסגרת עדותו הוגשו: תעודת עובד ציבור (4/ת), תכנית הרמזורים (5/ת), ניתוח תכנית הרמזורים (6/ת), דו"ח תובנות מצלמת גוף (7/ת), 3 תמונות מזירת האירוע (8/ת), מזכר מיום 30.9.2020 (9/ת), תרשים של הצומת (10/ת), מזכר מיום 8.9.2020 (11/ת), מזכר מיום 4.9.2020 (12/ת), מזכר מיום 4.9.2020 (13/ת), מזכר מיום 30.8.2020 (14/ת), מזכר מיום 30.8.2020 (15/ת), תכנית רמזורים (16/ת), תרשים צומת נוסף (17/ת), תע"צ (18/ת), הודעת הנאשם מיום 7.10.2020 (19/ת), טופס ידוע חשוד בדבר זכויותיו בטרם החקירה (20/ת).

ע.ת 3 - הגב' רותם ויצמן, אזרחית שנכחה במקום האירוע.

ע.ת 4 - מר אורן הלבני, נהג רכב מעורב.

כמו כן, הוגשו לבקשת התביעה, בהסכמת ההגנה שניתנה, הראיות הנוספות הבאות:

4 דפים של תצלומים (21/ת עד 24/ת).

דוח פעולה שערך שוטר עדי מזור (25/ת).

דוח פעולה שערך שוטר שי שטרן (26/ת) וסרטון ממצלמת גוף של השוטר (27/ת).

תעודות רפואיות ע"ש הנאשם (28/ת).

לבקשת ההגנה, ובהסכמת התביעה שניתנה, הוגשה ההודעה של עדת תביעה מס' 3 הגב' רותם ויצמן (הודעה שנגבתה בקיבוץ גבעת ברנר ע"י בוחן התנועה המשטרתי בתאריך 21/9/20) (סומנה נ/1).

מטעם ההגנה העיד בתיק זה הנאשם (ע.ה.1).

סיכומי הצדדים הוגשו בכתב.

לאחר שהתרשמתי באופן בלתי אמצעי מהעדים ובחנתי את מכלול הראיות ואת תוכן סיכומי הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי עלה בידי ההגנה לבסס קיומו של ספק סביר.

ובמילים אחרות: אין בידי בתיק זה, ולאור כל המצוי בפני, כדי לקבוע ברמה הנדרשת בפלילים שהנאשם נכנס לצומת בניגוד לאור אדום בכיוון נסיעתו.

קביעתי זו בדבר קיום ספק נשענת על שני ראשים: האחד - והעיקרי במשקלו מבין השניים - אי יכולת להסתמך באופן

נטול ספקות על פרטי עדות עדת הראיה (ע.ת.3), והשני - קיום מידה של ספק באשר למהלכי הרמזורים ותקינותם בעת האירוע.

אסביר :

מדובר באירוע תאונתי שהתרחש בצומת מרומזר.

כל אחד מהנהגים המעורבים - נהג מכונית דיהטסו (ע.ת.4) מחד גיסא והנאשם (רוכב האופנוע) מאידך גיסא - טען כי הוא נכנס לצומת בחסות האור הירוק בכיוון נסיעתו.

בין שתי גירסאותיהם של שני נהגים מעורבים ומעוניינים אלה, אני מתקשה להכריע אך על בסיס התרשמות ישירה מעדויותיהם ומן הראיות הנוספות בהקשר של התנהלותם, מי מהם למעשה כשל בכניסה לצומת באור אדום ומי מהם נכנס כדין לצומת בחסות אור ירוק (בהנחה של תקינות הרמזורים בצומת בעת האירוע).

לצד עקביות גירסתו של רוכב האופנוע (הנאשם) על כי הוא נכנס לצומת באור ירוק מצוי מנגד חוסר יכולתו לתאר פרטים נוספים מן האירוע.

לצד עקביות גירסתו של נהג מכונית דיהטסו (ע.ת.4) על כי נכנס לצומת באור ירוק מצויות נגד מספר תהיות לעניין מיקומו (בהינתן עדות עדת הראיה, ע.ת.3), שאלת יכולת ההסתמכות על תמונות שצילם (בהינתן תיאורו איזה פעולות היה עליו לעשות טרם ביצוע הצילום ובהינתן קושי לכאורי ביישוב הפרש זמנים גדול בענין הצילום), וכן בהינתן הבדלי גירסאות לענין פגיעה ונזק ברכב נוסף (רכב ע.ת.3).

משכך הם פני הדברים, ועת שני נהגים מעורבים בתאונת רמזור אדום טוענים שניהם כי נכנסו לצומת בחסות אור ירוק בכיוון נסיעתם, ציין בצדק גם הבוחן המשטרתי כי הפנייה נעשית בנסיבות אלה לבחינת ראיות או עדויות נוספות ככל שקיימות.

בתיק זה הוברר כי אין ראיות פורנזיות אשר יכולות לשפוך אור על האירוע.

ההגנה טענה, בחלוף זמן, כי אף בעת האירוע היו לכל הפחות שלוש מצלמות בבתי עסק סמוכים וכי אלה לא נבדקו ע"י המשטרה בסמוך לאחר והאירוע ובכלל, ובכך יש לטעמה פגם וכשל חקירתי.

הבוחן המשטרתי השיב על כך כי במועד האירוע לא היו בנמצא מצלמות שכאלה.

לכשלא הובאה ראיה מטעם ההגנה כדי לתמוך בטענתה הנ"ל, אני מתקשה גם כאן לקבוע קיום או אי קיום כשל. כך או כך, במבחן התוצאה אין בראיות סרטוני מצלמות אבטחה ולמעשה ניכר שאין ראיות פורנזיות.

הנה כי כן, גירסה מול גירסה של שני הנהגים.

בתיק זה הוברר אם כך שהחלטת הבוחן המשטרתי להמליץ להעמיד לדין דווקא את רוכב האופנוע נבעה, לדברי הבוחן המשטרתי, בסופו של יום אך ורק על בסיס קיום עדותה של ע.ת.3.

הבוחן המשטרתי שב והסביר בבית המשפט כי אלמלא העדות של ע.ת.3, אשר הוא רואה כעדות אובייקטיבית של מי שאיננה מעורבת (ע.ת.3 כאמור), "לא היה תיק" כלפי מי מהמעורבים.

עמוד 3

סיכום ביניים : שני הנהגים המעורבים (נהג הדיהטסו והנאשם) טוענים שנכנסו לצומת באור ירוק.

אין ראיות פורנזיות אחרות התומכות במי משתי הגרסאות. מה שכן יש היא גירסת עדת תביעה 3 אשר התביעה יצאה מנקודת מוצא כי היא איננה מעורבת, וכן, לשיטת הבוחן המשטרתי, בהעדר גירסה של עדת תביעה 3 לא היתה לו יכולת הכרעה להמליץ להעמיד לדין דווקא את הנאשם וכי המליץ להעמיד לדין את הנאשם אך על בסיס גירסת עדת תביעה 3.

אך האם, לאחר הדיון בביהמ"ש, ניתן לבסס הרשעה נטולת ספק אך בהסתמך על עדות עדת תביעה 3 ?
על השאלה הזו אני משיב בשלילה.

ראשית, בין עדות עדת תביעה 3 לבין עדות נהג רכב הדיהטסו נתגלו סתירות באשר למיקום העמידה בצומת.

שנית, נתגלו בין גרסאותיהם של נהג הדיהטסו ועדת תביעה 3 סתירות באשר לפגיעה ברכבה של עדת תביעה 3.

שלישית, הוברר במהלך הדיון בבית המשפט שלמעשה עדת תביעה מס' 3 מתקשה לזכור את שאירע ובנוסף, העידה בהגינותה על עצמה כי קיים אצלה קושי אובייקטיבי מהותי הקשור ליכולותיה.

מעדותה של עדת הראייה, ע.ת.3, עולה כי ככלל, היא אינה זוכרת את העובדות לאשורן, אלא בפרטים כללים בלבד, ברמה של 60-70 אחוז, כפי לשונה, יתרה מכך, היא חשה לדבריה לחץ ובלבול ואף אינה מיטיבה להבחין, כך לדבריה, בין ימין לשמאל ולפיכך אין היא בטוחה היכן עמד רכבו של המעורב ביחס אליה - מימינה או משמאלה.

עוד עולה כי אינה בטוחה באשר לכך שראתה את התאונה עצמה או צפתה בה דרך המראה ברכבה או שהפנתה את מבטה לאחור בעת התאונה.

העדה נשאלה כאמור האם רכבה היה מעורב והשיבה נחרצות בשלילה במספר הזדמנויות שונות במהלך עדותה. זאת בניגוד לעדותו של הנהג המעורב אשר שב וטוען כי הנאשם התנגש תחילה ברכבה של עדת הראייה ולאחר מכן ברכבו שלו, לפיכך אף היה זה תמוה בעיניו כי לא שעתה לעצור לשם החלפת פרטים לאחר התאונה אלא המשיכה בנסיעתה הרציפה.

במספר לא מבוטל של הזדמנויות שבה העדה ואומרת בהגינותה כי אינה זוכרת היטב את האירוע לפרטיו, כי ייתכן והתבלבלה, כי אינה בטוחה בדבריה ועוד, כמפורט לעיל.

רביעית, הוברר מפי העדה, בכל הכבוד והערכה, כי ניכר שבגירסתה טבולה גירסת אדם אחר (בעלה) - אדם אשר לא נחקר כלל בתיק זה ודווקא נכח במכוניתה בעת האירוע, והיא, לגרסתה, עמדה על טעויות שלה בגרסתה על בסיס שיחה עם בעלה שהיה עמה ברכב בעת האירוע. בהקשר זה אני רואה לנכון לצטט את הקטע הבא מתוך עדותה של עדת תביעה 3 בביהמ"ש: " יכול להיות שלא נתתי את הפרטים המלאים מתי שהגיע אלי השוטר. יכול להיות שהייתי קצת בלחץ והתבלבלתי. אבל בעלי היה איתי ברכב ואחרי שנתתי את העדות דיברתי איתו והוא הסביר לי שזה לא היה ככה...." (עמ' 24 סיפא לפרוטוקול).

ובמילים אחרות: ניכר שעמדתו של אדם אחר (בעלה של הנאשמת שהיה ברכב) מצאה מקום בגירסתה המאוחרת יותר של עדת התביעה הנ"ל וזאת מבלי שאותו אדם נחקר או מעיד בביהמ"ש וכך מבלי שלהגנה יכולת כלל לחקרו ולמצות זכויות הנאשם להתגונן. כשל חקירה? עדות שמיעה הנכנסת בדרך לא דרך לעדות העדה? ללא ספק קיים כאן קושי.

הוסף לכל אלה את גירסת נהג הדיהטסו על כי רכבה של עדת תביעה מס' 3 נפגע ולמעשה היה הוא לכאורה רכב שמעורב בתאונה, וקיבלת אף ספק האם אמנם ניתן לראותה כעדה המוחזקת מראש כעדה אובייקטיבית בפרשה זו.

לאור כל אלה, ועת, אף לשיטת הבוחן המשטרתי, התיק, מבחינת המלצתו של הבוחן לכאן או לכאן, קם או נופל אך
עמוד 4

על בסיס עדת תביעה 3 , קיבלת שקיימת בעייתיות לנוכח כל אלה עת עוסקים בעתירה להרשעת אדם בדין פלילי.

ואם בכל אלה לא די , הרי שבאשר להיבט נוסף בתיק זה והוא תוכנית הרמזורים , הרי שכפי שבצדק לטעמי טענה ההגנה בסיכומיה, עת מוגשת תוכנית רמזורים שנערכה לפני עשור וקיימת סבירות ואף עמדה אשר מאז חלו שינויים, ואין התייחסות מעמיקה יותר בדרך של אסמכתאות נוספות ומבהירות, מתגנב ספק סביר גם עת מבקשים להוכיח , ברמה שמעבר לספק סביר, דבר סדר פעולת הרמזורים בעת האירוע ותקינותם.

לאור כל האמור לעיל , וכפי שכבר הודעתי זה מכבר - זיכוי הנאשם, מחמת הספק, מכל המיוחס לו בכתב האישום.

ובאשר לעתירת המאשימה להרשיע את הנאשם בעבירה שלא בה זיכרה בכתב האישום (עבירת ביטוח) וגם לא נאמר דבר לגביה גם במהלך הדיון בכל דרך או אופן כעבירה שכביכול עולה מהראיות, וגם , בנוסף, ללא כל מתן אזהרה ואפשרות ראויה להתגונן, הרי שעתירה זו של התביעה להרשעה בעבירת ביטוח נדחית מכל וכל (וראה נא הערתי בעניין זה בפתח הדברים לעיל).

זכות ערעור כחוק.

המזכירות תעביר מסמך נימוקים זה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז שבט תשפ"ג, 18 פברואר 2023, בהעדר
הצדדים.